

225. Itt van Isten köztünk

Vad Péter Zsigmond

1. Itt van Isten köz - tünk: jer - tek őt i - mád - ni, Hó - do - lat - tal e - lé áll - ni. Itt van a kö - zé - pen: mindencsend - re tér - ve
2. Itt van Isten köz - tünk: Ő, kit éj - jel - nap - pal An - gyal - se - reg áld ma - gasz - tal. Szent - szent, szent az Is - ten! Né - ki é - ne - kel - nek
3. Csodá - latos Fel - ség, hadd di - csérlek Té - ged: Hadd szol - gáljon lel - kem Né - ked! An - gya - lok - nak mód - ján szí - ned e - lőtt áll - ván,

6
Ő - e - lőt - te hull - jon térd - re. Az, a - ki hir - de - ti Shall - ja itt az i - gét: ad - ja né - ki szí - vét!
A meny - nye - i fé - nyes lel - kek. Halld, U - runk, szó - za - tunk, Ha mi, sem - mi - sé - gek ál - do - zunk Te - né - ked!
Bár - csak min - dig or - cád lát - nám! Add né - kem min - den - ben Te ked - ved - ben jár - nom, Is - te - nem, Ki - rá - lyom!

4. Általjársz Te mindent; rám ragyogni engedd Életadó, áldott Lelked! Mint a kis virág is magától kibomlik, Rá, ha csendes fényed omlik: Hagyj, Uram, vidáman Fényességed látnom, s országod munkálnom!

225. Itt van Isten köztünk

5. Egyszerűvé formálj belső-, lelkiéppen, Békességben, csöndességben. Tisztogasd meg szívem: tisztaságod lássam
Lélekben és igazságban. Szívemmel, lelkemmel Szállhassak sasszárnyon: csak Te légy világom!

6. Jöjj, és lakozz bennem: hadd legyen már itt lenn Templomoddá szívem-lelkem! Mindig közel lévő, jelentsd magad nékem,
Ne lakhasson más e szívben; Már itt lenn mindenben Csakis Téged lásson, leborulva áldjon!